

Kristian Anttila, Paris

Det sa; Stopp
Orden lpte som krokas genom min kropp
Jag satte eld p kartorna och breven, kysste sagorna farvl

Du sa; stopp
Muren restes och golvet ppnade sin famn
Jag gav min framtid till en snurrande kompass som snde mig ivg

S hrde du
Det r jag som r brnderna i Paris
Det r jag som r skotten i Turin
Det r jag som r viljan och vinden och inget rr mig

Det r jag som r drmmen om Amerika
Det r jag som r arvet i Spanien
Det r jag som r viljan och vinden men fann inget mod nr jag ville be dig bli kvar

Jag sa; stopp
nd hoppet och glmskan brt sig ur mitt grepp
Kanske var det slumpen eller det eller kanske bara jag

Jag bad; stopp
nd skulden och svrtan brt sig in i mig
Kanske var det slumpen eller det eller kanske bara rtt

S pminn mig;
Det r jag som r brnderna i Paris
Det r jag som r skotten i Turin
Det r jag som r viljan och vinden och inget rr mig

Jag r dr nr det smller i Washington
Jag sg p nr Stockholm gick upp i rk
Det r jag som r viljan och vinden men fann inget mod nr jag ville be dig bli kvar

S jag for tillbaks i tid och ver ocean
Strtade sida upp och sida ner efter svar
Fann en kravls vn i tystnaden och apatin
Satte mitt sista hopp att n dig till en melodi
Som lt ungefr shr